

[Burgdorf]

levende organisme, som folkekirken bør være, og jeg glæder mig til det videre arbejde netop med de ting for at fremme folkekirkens ve og vel.

Jeg ønsker bare at komme med et par kommentarer til det fremsatte dagsordensforslag fra hr. Brøndsted. Ved at læse det lidt indgående, forekommer det mig, at det er fuldstændig intetsigende. Må jeg skynde mig at sige, at det er så intetsigende, at jeg ikke har noget imod at stemme for det, og derfor undrer det mig, at socialdemokratiet ikke kan gå ind for dette forslag, for det siger, at ministeren som altovervejende hovedregel skal følge biskoppens indstilling. Hertil kan ministeren og også den tidligere minister med rette sige: ja men det har vi også gjort, selv om vi er skredet lidt udenfor en gang imellem. Det undrer mig altså, at socialdemokratiet ikke kan stemme for det, og det undrer mig, hvis ikke kristeligt folkeparti kan stemme for det, for det falder jo lige i tråd med det, som kristeligt folkeparti har stillet lovforslag om, og som vi skal til at debattere om ikke så længe. Jeg synes, at dette intetsigende dagsordensforslag udmærket kunne vedtages af samtlige partier her i tinget, men sådan kommer det vel ikke til at gå.

Jeg har ikke yderligere kommentarer hertil, men jeg vil gerne sige kirkeministerens tak for tilsagnet om kirkemusikskolen i Løgumkloster; jeg forstår, at vi har fælles interesse i dette, og jeg glæder mig til, at vi ved lejlighed kan drøfte disse ting, så vi får noget positivt ud af det.

Hanne Engberg (SF):

Jeg skal ganske kort svare den socialdemokratiske ordfører, hr. Nørgaard Sørensen, på hans bemærkninger om, at der åbenbart er sket et skifte i socialistisk folkeparti, og bekræfte, at det er sket siden de dage, da hr. Morten Lange og hr. Poul Dam udformede den kirkepolitiske holdning i socialistisk folkeparti.

Jeg skal også sige, at vi forleden aften i vores folketingsgruppe havde en meget livlig og meget lang debat om kirkepolitik, og skulle dette betyde, at man får meget livlige debatter om, hvad kirken egentlig er, og hvordan politikken bør udformes, hvis man fik en sådan debat i vide socialistiske, herunder iberegnet socialdemokratiske, kredse, var

det måske slet ikke så dårlig en idé at begynde at løse lidt i disse tømmer, som gør, at debatten jo ikke er så voldsomt ivrig uden for dette hus og som regel heller ikke i dette hus om disse ting.

Den anden ting, jeg skal sige, er angående dagsordensforslaget, som vi har tænkt os at stemme for, idet vi regner det for en tendensafstemning omkring en holdning, som mange partier herinde i dag har givet udtryk for at de støtter, nemlig at kirken selv skal styre sine egne sager, og i dette tilfælde er det altså bisperne, der har en udtalelses- og indstillingsret omkring disse ting. Vi er heller ikke i socialistisk folkeparti indstillet på bispe styre. Som jeg sagde i min lange tale, har vi andre planer om, hvordan kirken kunne indrettes på længere sigt, men i øjeblikket er altså alternativet, at enten er staten der og lægger sin hånd omkring disse ting, eller også giver man et fuldstændigt styre til de kirkelige myndigheder, der har denne sag. Og jeg kan ikke se, at de begrundelser, der er kommet fra andre partier, selv fra kristeligt folkeparti, om ikke at støtte en sag, som de i virkeligheden går ind for, er andet end meget taktiske og meget foreløbige holdninger omkring en sag, som de ellers går ind for. Det skuffer mig meget, men man oplever jo tit den slags måder at krybe uden om dagsordensforslag, som egentlig har ens hjerte, men af andre grunde forbeholder man sig sin stilling og siger, at man stemmer i virkeligheden imod det. Det synes jeg er beklageligt.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg skal nøjes med en enkelt bemærkning til hr. Brøndsted i anledning af bemærkningerne om tidspunktet for at igangsætte et sådant oversættelsesarbejde. Jeg er ikke uenig i, at det selvfølgelig ikke kan strække sig over mange år, uden at det kommer til at virke ejendommeligt, men jeg synes også, det er rigtigt at sige på grundlag af den lidt opskruede debat, der har været i de seneste måneder om denne sag, at det jo altså i en vanskelig økonomisk tid ikke er så afgørende, om det lige netop bliver i år eller til næste år, under indtryk af at vi oversætter Testamentet et par gange i løbet af et århundrede. Og med den velvilje, der i øvrigt er udtrykt fra de fleste i folketings salen, tror jeg det